

[Justitsministeren.]

godt, jeg kan sige, at jeg føler mig overbevist om, at der opstår ikke de store problemer, for det har vist sig, at man kan håndtere dem. Dette skal ikke tages som udtryk for, at der slet ikke er grundlag for at overveje tingene, for det mener jeg stadig væk der er.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det er i hvert fald ikke kommet til min kundskab, at jeg skulle have været inviteret til et samråd i arbejdsmarkedsudvalget i går. Jeg møder altid og gerne, når der er tale om samråd.

Til hr. Gert Petersen vil jeg sige, at påstanden om, at det gælder om at fastholde den nuværende retstilstand, kan han og jeg glæde os over at der er udbredt tilslutning til i de taler, der har været holdt i tinget i dag omkring disse problemer. Det gælder også den tale, som hr. Jens Møller holdt om, at det måske ikke var en nødvendighed med en ændring af § 260 eller, som foreslået af centrum-demokraterne, § 261.

Til hr. Brusvang vil jeg gerne sige, at han er i besiddelse af en optimisme, som trodser selv de vildeste illusioner hos mig, hvis han tror, at man kan lave en lovgivning, der er så enkel og klar, at man ikke kan løbe en risiko for at blive hængt ud i Ekstra Bladet. Jeg så gerne dette lavet på en lang række andre områder i øvrigt.

Jeg var en smule ked af den energi, hvormed hr. Brusvang argumenterede for en fastholdelse af tydeliggørelsen i straffeloven. Jeg har forsøgt i det første indlæg og gør det nu også i det andet, at sige: det er én af de muligheder, der må tages med i betragtning. Det er altså ikke så enkelt, at man blot kan sige: det skal kunne læses af enhver, for en sådan bestemmelse kan laves så forenklet, at den faktisk kommer til at volde skade. Det kan også laves så enkelt, at det overhovedet ikke kan forstås. Jeg kunne godt have harceleret lidt over de udtryk, der er nævnt i centrum-demokraternes forslag, hvor det er adgangen til bestemte ting, der er nævnt. Jeg har ikke spor imod, at der står, det er adgangen til kirken, men jeg kunne da også godt have tænkt mig, at det var adgangen til en boksekamp, hvis vi endelig skal ind i den form for debat. Det viser bare noget om, hvor vanskeligt det vil være at lave tingene alt for forenklet. Jeg er parat til, at vi kan finde frem til en drøftelse,

som i løbet af den tid, der nu engang skal til, kan klare nogle af disse ting, så vi på et bedre grundlag, end vi har i dag, kan komme igennem.

Jeg skal sige til hr. Kurt Hansen for det første, at jeg beklager, at jeg desværre måtte være uden for salen, i det øjeblik hans spørgsmål blev stillet til mig. Men de spørgsmål, der er stillet angående Info-aktionen, skal selvfølgelig hurtigst muligt blive behandlet i justitsministeriet og blive tilsendt retsudvalget, hvorfra spørgsmålene også er kommet til mig. Det gælder her som i de øvrige sager, at der er ikke tale om, at vi vil forsøge at sinke sagen på nogen som helst måde, men der skal være en rimelig tid til at arbejde med så indviklede problemer, og jeg får vel også føje til: så ømtålige problemer, som der kan blive tale om.

Jeg skal bare slutte med at konstatere, at det for mig mest glædelige ved debatten omkring disse ting har været de stærke understregninger af, at man ikke ønskede at kriminalisere på dette område, men at man ønskede en tydeliggørelse, der gik på andre linjer. Det anser jeg for at være det mest positive ved debatten her i dag.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen (KF):

Justitsministeren gav mig en garanti for, at landets lovlige øvrighed vil overholde den lovgivning, vi har. Det har jeg nu aldrig været i tvivl om. Det var heller ikke det, jeg spurgte om. Det, jeg spurgte om, er: når vi befinder os på det område, som justitsministeren så rigtigt forelåste om, nemlig det retsstridige — hvor det måske ikke er strafbart, måske er det — hvor der foretages en retsstridig handling, ved at nogle spærre vejen for andre til de lovlige ærinder, de har, er landets myndigheder så parate til at gribe ind med det samme og fjerne dem, der spærre vejen, og altså støtte dem, der skal have den lovlige adgang? Her var det, jeg sagde til justitsministeren: hvis justitsministeren vil tænke over sagen til på onsdag, så gør dog endelig det. Jeg mener ikke, man skal forhaste sig med disse sager. Jeg har et tydeligt indtryk af, at nu er den del af debatten her i dag sat på de rigtige skinner, og dér vil jeg gerne holde den. Derfor har jeg ikke noget imod, at svaret venter, hvis justitsministeren foretrækker det.